

פרשת וארא < 140 < כ"ט טבת תשע"ג

גילוי דעת

ז'כר שלישת ימים, נלך במדבר; ונבחנו לה' אלהינו (ח', כ"ג)

הפתעת מערכת הבחירות

אחד על אחד עם נפתלי בנט יו"ר המפלגה המעניינת והמסקרנת ביותר כיום

עבד של הזמן

הרבנית ד"ר לאה ויזל מסבירה לכולנו מהי חירות אמיתית

**מהעושים עם חוסר נסיון? הרב אליקים לבנון משיב בענין משפחתי
זאב ולק מספר על מבשרי הציונות מתימן
אסתר סילם אלוש מההרת בקול על סיטואציות הקטנות של החיים**

בתמונה: הרב צבי קוסטינר - ראש ישיבת 'מדברה כעדן', בחנוכת בית המדרש החדש והכנסת ספר תורה להיכל הישיבה

עושים בגדול מצביעים בגדול!

כי יש דברים שרק מפלגת שלטון
חזקה וגדולה יכולה לעשות.

שר התחבורה ישראל כ"ץ יחד עם ראש מועצת קרית ארבע חברון, מלאכי לוינגר, וראשי ההתיישבויות
בטקס חנוכת כביש "דרך האבות" המוביל למערת המכפלה שנסלל בהשקעה של עשרות מיליוני שקלים.

סללנו עשרות כבישים חדשים ביו"ש וקרבתנו את הפריפריה
למרכז באמצעות כבישים ורכבות.

תנו לנו את הכוח להמשיך את העשייה!

מול גוש השמאל צריך

ליכוד ביתנו גדול

מחל

הליכוד - ישראל ביתנו
בהנהגת בנימין נתניהו
לראשות הממשלה

לי לעם" - מעמד הר סיני. התעוררות לתשובה לא תבוא מצד האליטות של האקדמיה או מצד עיתונאים, במאים או אנשי הבידור. אנו רואים היום ניצנים של התעוררות לתשובה מתוך העם מלמטה, שמבין שכל התופעות השליליות בחיינו נובעות מחיי הריקנות. לצערנו הרב אנו שומעים שיש עליה באלימות של הנוער, ובמקביל ירידה בהכרת הלאומיות.

חלק גדול מהנוער לא מבין את ייחודו של עם ישראל, ומדוע צריך להלחם עבור הארץ הזאת. קיים חוסר מודעות לכך שארץ ישראל לכל מרחביה שייכת באופן בלעדי אך ורק לעם ישראל. אך ענינים אלו הולכים ומתעוררים, ויש קצת התפכחות. הקב"ה משיג על עם ישראל ומקשה את ערפם של הרשעים שלא רוצים אפילו להיפגש עם נציגי הממשלה, וכך ההשגחה האלוקית מסובבת שארץ ישראל תישאר בידי עם ישראל. גם המלחמות הפנימיות בארצות ערב הסובבות אותנו הן לטובתנו, כאשר הם נחלשים מבפנים ומאבדים את כוחם נגד עם ישראל.

יהי רצון שההנהגה שלנו תפיק את הלקחים מהעבר ותנצל את השעה להחלת הריבונות על כל מרחבי ארצנו, להרחבת ההתיישבויות ביהודה, שומרון ובנימין, וכך תקבע העובדה שעם ישראל הוא הבעלים על כל ארץ ישראל. פעולות אלו הן שיקרבו את הקץ ויביאו שלום אמיתי לעם ישראל ולאזור כולו.

חז"ל תקנו לשונות בליל הסדר ארבע כוסות של יין כנגד אותן ארבע לשונות של גאולה, ודווקא כוסות יין ולא דבר אחר כגון ארבעה כזיתים של מצה, מפני שליין יש תכונה מיוחדת. היכולה לשנות את מצב רוחו של האדם. מי שישתה ארבע כוסות מיץ או מים, בודאי ירווה את צמאונו, אך לא ישנה את הרגשתו.

חלק גדול מהנוער לא מבין את ייחודו של עם ישראל, ומדוע צריך להלחם עבור הארץ הזאת. קיים חוסר מודעות לכך שארץ ישראל לכל מרחביה שייכת באופן בלעדי אך ורק לעם ישראל.

מה שאין כן יין - "יין ישמח לבב אנוש". ומכיוון שאנו מציינים בלילה זה את עלייתו של עם ישראל משעבוד לגאולה שלמה, בשלבים השונים, הדבר נעשה על ידי יין. בדור הקודם התחילה ההתעוררות לשיבת ציון, עם ישראל בגולה התחיל לתרום כסף לגאולת הקרקעות בא"י ולהקים בה ישובים. לצערנו הרב לא כל עם ישראל הפנים את גודל השעה בה אנו חיים, לכן יש לעזוב את הגלות, לבוא ארצה, לגאול אותה וליישבה. אנחנו מאמינים שכך הוא מהלך הדברים, קודם כל נגאל הצד החומרי של עם ישראל, ולאחר מכן השלב הרוחני המקביל ל"ולקחתי אתכם

פרשתנו עוסקת במהלכים האלוקיים, שבסופו של דבר אילצו את פרעה לְשַׁלַּח את עם ישראל. מטרתן של המכות מוזכרת במפורש בתורה להודיע לכולם שיש בורא לעולם ויש השגחה פרטית, וכן כעונש למצרים על מה שהרעו לעם ישראל.

הקב"ה אומר למשה ארבע לשונות של גאולה: והוצאתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי. לשונות הגאולה אינן רק מילים שחוזרות על עצמן בביטוי אחר, אלא מבטאות את השלבים בגאולה.

עם ישראל היה משועבד בעבודת פרך ולא היה מסוגל לעבור ממצב כזה ישירות למעמד הר סיני ולשמוע 'אנכי ה' אלוהיך'. היה צריך להפסיק את עבודת הפרך קודם כל. לפי המפרשים, לאחר מכת הערוב פרעה הפסיק את עבודת הפרך, אך הם נשארו עדיין עבדים. רק אחרי מכת הברד הוא הסיר לגמרי את העבדות וקרא להם בשם המכובד "בני ישראל", שלא כמו במכות הקודמות בהן קרא להם "עם". השלב הבא היה "וגאלתי" כאשר אמר פרעה "קומו צאו מתוך עמי" ובכך היה שחרור מוחלט. השלב הרביעי, "ולקחתי אתכם לי לעם", היה במעמד הר סיני שבו עוצבה דמותו הרוחנית של עם ישראל.

גאולתם של ישראל מורכבת משני שלבים, שחרור הגוף משעבוד זר ואח"כ עיצוב הדמות הרוחנית של עם ישראל, שהיא מהותה של האומה, כפי שכותב רב סעדיה גאון "אין אומתנו אומה אלא בתורתיה".

מה אכלו באוניה?

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

"שפת אמת" יתרו, על התכלית בעבור הגרים). גם הסיבות לגאולה מתחלקות בין הפרשנים לפי מגמות אלו לשלושה חלקים:

א. זכות לגאולה כתוצאה מהשעבוד: האזנה של הקב"ה לזעקת השעבוד (תנחומא)

ב. זכות לגאולה בגלל שמירת הגורמים היסודיים שצריך לבניין עם: 1. ייחוד לאומי (לא שינו שמם ולשונם) 2. פה טהור (מלשון הרע) 3. גוף טהור (מעריות). (שרה"ר)

ג. משימה רוחנית לאומית לעתיד: גאולה בזכות התורה שעתידים לקבל. (מדרש רבה) כנאמר: "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על הרה הזה". (שמות, ג' י"ב)

אז מי צודק? את מה אנו צריכים לזכור לדורות? כנראה שכולם צודקים. שהרי, מגמות אלו למטרת השעבוד וסיבת הגאולה, באות לידי ביטוי בדברי חז"ל כאשר אנו מצווים להזכיר אותם בליל הסדר: 'כל שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו- ואלו הם: פסח מצה ומרור'. כשהמרור מסמל את השעבוד, המצה את המהות, וכדברי המהר"ל שהמצה היא הדבר היסודי והוא העיקר ללא תוספות. (קמח ומים בלבד) והפסח הוא השגחת הקב"ה והניסים שנעשו לנו ולכן פינו צריך להיות סח. לדבר, לספר ולהלל.

לסיכום: על ידי שאנו מזכירים ומפרטים את פסח מצה ומרור, אנו בעצם מסבירים את המטרות של השעבוד (מרור), את הסיבות למה הקב"ה גאלנו (מצה), ואת תפקידנו לנצל בעקבות הגלות והגאולה (פה-סח). דברים אלו אדם צריך להפנים. ועל כן: "בכל דור, חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". pvpuah@gmail.com

מטרתו של השעבוד? בדברי חז"ל ובפרשנים השונים אנו נתקלים בגישות שונות המסבירות את מטרת השעבוד. אם ננסה לחלק את הגישות השונות של הפרשנים, נראה שלוש מטרות:

כל ילד יהודי בעולם- באמריקה, ברוסיה הסובייטית, בתימן ובגרמניה - יודע בדיוק מתי אבות-אבותיו יצאו ממצרים, מותניהם היו חגורים ומקלם בידם, הם אכלו מצות והגיעו אחרי שבעה ימים לים סוף, הוא גם מכיר את מסלול המסעות וקורותיהם במשך 40 שנה;

אכלו מן ושליו ושתו מים מבאר מרים

א. עונש- השעבוד בא כעונש על עברות היסטוריות (רמב"ן, אברבנאל, שם משמאל) או על עוונות הדור (רד"ק).

ב. ביורו חלקי הקדושה - הטהרות מחטא הנפש (האלשיך הקדוש) זיקוק עם ישראל מן הסייגים (השל"ה), ביטול תאוות שונות ע"י גרות ועבודות (מלבי"ם) צורך מן הסייגים כדי שעם ישראל יוכל להיות כלי לקבלת התורה. (שפת אמת תרנ"ט)

ג. אור לגויים - פרסום שם ה', במיוחד ב'ארץ הכישופים' שידעו שיש כח מעל הטבע (דרשות הר"ן) או להיות אור לגויים ולהגדיל את שם ה'. (ראה

לפני כ-300 שנה הפליגה לעולם החדש אוניה ושמה "מייפלואור" ובה אנגלים שצקו בחברה ובמטטר האנגלי, וחיפשו חוף שומם לחלוטין להתנחל בו ולהקים עולם חדש. הם נחתו ב...אמריקה. והיו ראשוני המייסדים והבונים של ארץ ואומה זו. היה זה מאורע גדול בתולדות אנגליה ואמריקה (על כן כל ילד אמריקאי מכיר שם זה מגיל צעיר). אבל תאב אני לדעת, אם יש אנגלי אחד היועד בדיוק את יום ושעת הפלגת אוניה זו, וכמה אמריקאים יודעים זאת, אנא מכם, צאו לרחובות ושאלו עשרה ילדים צפון אמריקאים את הדברים הבאים: כמה אנשים היו באוניה זו, מהם שמות משפחותיהם, מה לבשו, מה אכלו, מה מסלול הפלגתם ומה אירע להם כל הדרך, ממה נזונו וכיצד שתו מים והיכן הנקודה בה עלו על חוף הארץ שייסדו אבותיו אלה, ובה הוא גר היום בזכותם?

והנה- לפני יותר מ-3,300 שנה, קודם הפלגת "מייפלואור", יצאו היהודים ממצרים. כל ילד יהודי בעולם- באמריקה, ברוסיה הסובייטית, בתימן ובגרמניה- יודע בדיוק מתי אבות-אבותיו יצאו ממצרים, מותניהם היו חגורים ומקלם בידם, הם אכלו מצות והגיעו אחרי שבעה ימים לים סוף, הוא גם מכיר את מסלול המסעות וקורותיהם במשך 40 שנה; אכלו מן ושליו ושתו מים מבאר מרים. עד היום הזה אוכלים יהודים בכל העולם כולו מצה זו שבעה ימים, ומספרים ביציאת מצרים. ובצורת שבאו על היהודים מיום שיצאו לגולה ואילך...

עד כאן תוכן נאומי של דוד בן גוריון בפני ועדת פיל בשנת התרצ"ז. השעבוד במצרים והיציאה ממנו, הוא דבר שאנו צריכים לזכור לדורות. אך בעצם, מהי

תחשוב טוב יהיה טוב

ניסן סלומיאנסקי - מועמד לרשימת הבית היהודי לכנסת

הבית
היהודי

במוסדות הלימוד של הציבור הדתי לאומי. תנועות הנוער, המכינות, המדרשות וישיבות ההסדר בסכנה מיידית. בכל שנה אנו נאלצים להתחנך על תקצוב חדש - דבר שלא קורה באף סקטור. הורים קורסים תחת נטל העלויות של החינוך הבסיסי ולעיתים אינם מסוגלים להמשיך. כל זה נובע מדבר פשוט - חולשה פוליטית של הצינונות הדתית. מטרנתו להוות כח פוליטי חזק ולגרום לכך שהממשלה תכיר בתרומתם העצומה של מוסדות המגזר הדתי לאומי ותתקצב אותם בהתאם. בנוסף לכל אלה הבית היהודי ימשיך להיות קול לזכויות הפרט, למחויבות בין אדם לחברו ובין אדם לארצו. נמשיך להיות קול אמיתי של צדק חברתי כל זה מתוך אמונה בכוחו של עם ישראל. אני מאמין כי אנו נמצאים בזמן היסטורי ובעת של שינוי גדול לטובה עבור העם בישראל. אני קורא לכם להצטרף למאמץ ולהיות חלק בבניית הבית היהודי ■

הישראלי נמצא בידי שר הביטחון והצבא איננו נכון ואנו נדאג ונפעל להפסיק אותו. הבית היהודי יפעל גם להגביר את הערכים במדינה ולשמור על אופיה היהודי של מדינת היהודים היחידה בעולם. לצערי עד היום את האופי היהודי עיצבו הרשות השופטת לעיתים תוך התעלמות מהייחודיות היהודית של מדינתנו והמפלגות החרדיות, דבר שהשפיע רבות לרעה על אופקים של בתי הדין, הרבנות וכלל גופי השלטון הדתיים. **הבית היהודי מאמין שיש לעשות שינוי עומק בכל השיח הדתי הקיים במדינה, השיח צריך להתחלף מכופה למשתף.** העם צמא ליהדות ואנו צריכים לספק דיינים קשובים יותר, רבנים ראשיים הקשורים לצינונות הדתית וכן להטמיע את המשפט העברי יותר ויותר בבתי המשפט, דבר שהוחלט עליו בחוק. ככל שנהיה גדולים יותר כך נוכל לדאוג לכך שהדברים יקוימו. דבר נוסף לו תוכל לדאוג מפלגה גדולה וחזקה של הבית היהודי הוא המתרחש

משהו חדש מתחיל בבית היהודי, הסקרים מחמיאים לנו (זה המקום להזכיר "מדבר סקר תרחק" וזהירות מהזחיות) השטח רוגש וגועש ובע"ה ייתכן שבי"א בשבט השנה תיעשה היסטוריה, זה אפשרי. אז חוץ מהעובדה שהרבה מדברים על הבית היהודי ועל השינוי שחל לאחרונה עם כניסתו של נפתלי בנט ושל כוחות נוספים לאלה הקיימים, אנסה להסביר במעט מדוע נכון להצביע טוב ומדוע יש לתמוך בבית היהודי. ראשית ולפני הכל, הבית היהודי יהיה שומר נאמן שהממשלה לא תסטה מדרכה הלאומית. אנו אומרים בצורה חדה וברורה - הבית היהודי כולו, מתנגד למדינה פלשתינית ולרעיון שתי המדינות. אנו מאמינים כי יש לפתח את ההתישבות ביו"ש, להפסיק את ההקפאה במקומות שספיחיה הרעים עדין נמצאים ולספח את הישובים היהודיים ביהודה ושומרון. המשחק לפיו במקומות בהם חיים 400,000 ישראלים השלטון

את אחי אֶנְכִי מִבֶּקֶשׁ

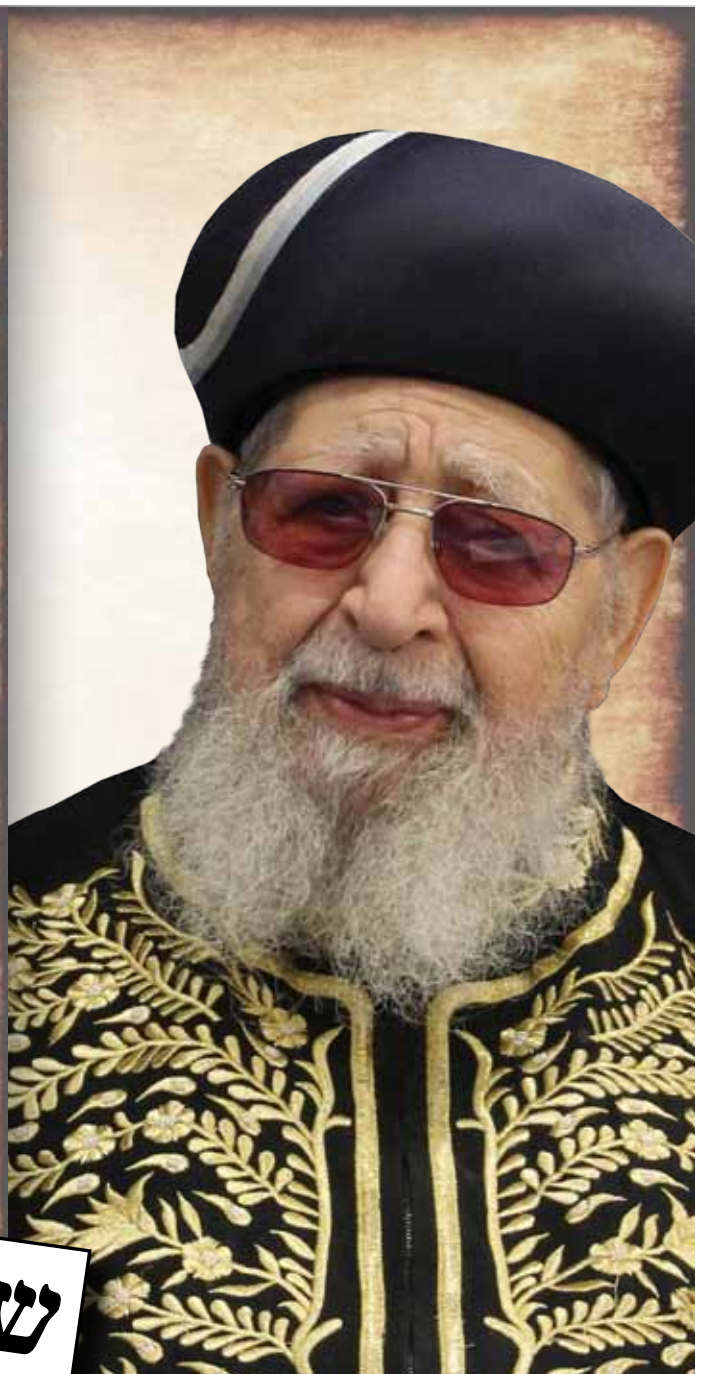
"מי כואב ליבו על
החלשים והעניים?
הספרדים יש
בהם רחמנות על
העניים..."

אנחנו יש לנו
תנועת שס,
התנועה היחידה
של הספרדים"

(מדברי מרן בשיעורו השבועי)

דתי
ספרדי
מצביע
שס

שס כך פסק מרן

שאלה

אנו עומדים ב"ה בפני שמחת אירוסין של בתנו הבכורה. אין לנו כל נסיון בכך ואנו נבוכים. מה עושים? איזה אופי צריך לתת למעמד ומה צריך להיות תוכנו? נשמח לקבל הכוונה.

תשובה

ראשית, מזל טוב! שתשרה השמחה במעונכם תמיד. ולשאלתכם: כוונתכם ודאי לא לאירוסין אלא "תנאים", או "שידוכין". זהו המפגש הראשון או המפגש העיקרי בין משפחות החתן והכלה, אשר בו החתן והכלה מכריזים על רצונם להקים בית והמשפחות נותנות להם את התמיכה וההסכמה לכך. מטרת המפגש היא לקיים את דברי חכמים, בגמרא (קידושין יב, ב) ובשו"ע (אה"ע ז, כו, ד) האוסרים לקדש אשה בלא "שידוכין". כלומר, היכרות והסכמה לפני הקידושין. למרות שבימינו בחור ובחורה נפגשים לפני קבלת ההחלטה ואין כל חשש שמישהו יקדש בלא להכיר את כלתו, בכל זאת נהגו ישראל להכריז על ההחלטה ולציין את ההכרזה בשמחה.

אכן, שאלה טובה היא, מהו התוכן אותו ניצוק לאירוע כזה. בדרך כלל מתרכזים בנושאים צדדיים, שהם נחמדים וטובים, אך לא נכון לקחת את הטפל ולהפכו לעיקר.

למשל- נושא האוכל, ההגשה, הדאגה לכך שכל אחד יסעד את ליבו במנה יפה. זו דאגה נכונה, אבל היא צדדית. גם בסעודות המוגדרות כ"סעודת מצוה" אין הכרח להוציא הוצאות מרובות.

קל וחומר בסעודה זו, שבעיקרה אינה נחשבת כסעודת מצוה, בודאי לא נכון להפוך את המזון למרכזי. אלא שבהעדר תוכן אחר לשמחה, מתרכזת השמחה במה שנמצא לפנינו, מזון או תזמורת וכד'. אם כן, חזרת השאלה מהו התוכן החיוני לשמחה זו. עיקר התוכן הוא, להודות לקב"ה.

ערך נוסף שראוי למלא בו את מסיבת השידוכין, הוא, התווית דרך לחתן ולכלה, כיצד לנהוג איש ברעהו. חיים משותפים בין איש לאשתו חייבים להיות מלאים בתובנות נכונות כמו כבוד הדדי, חלוקת תפקידים, עמידה בזמנים, קיום הבטחות וכד'. כל אלו הנם כללים לחיים. בעת מסיבת השידוכין, צריך לעורר את הרצון של בני הזוג, שייבינו, ש"זוהי רק ההתחלה", ואת עיקר המלאכה יש להשלים בפרק הזמן שבין השידוכין לנישואין וכמובן גם בהמשך במהלך חיי הנישואין. דברי תורה תמיד מעשירים ומשמחים, אך הם יבואו בנוסף לתכנים שפורטו: דברי הודיה לקב"ה, נקודות להדרכת החתן והכלה בבנין הבית ודברי תורה. ובע"ה, יקימו בית נאמן בישראל!

לא בכדי לימדונו חכמים (בראשית רבה סח, ד): שאלה מטרונא אחת את ר' יוסי בן חלפתא: מה עושה הקב"ה לאחר שברא עולמו בששה ימים, מאז ועד היום מה מעשיו? השיב לה: יושב הקב"ה ומזווג זיווגים. אין אחד שלא יראה את ידו של

מעלה חבר
נצא בית, נצא קהילה

מבצע
40,000 ₪
הנחה!

הבית: בית פרטי על חצי דונם
94 מ"ר בנוי + מעטפת 56 מ"ר

7 דק' מקרית ארבע, 35 דק' מירושלים, ואתם בבית פרטי עם גינה, מול נוף מדברי קסום...
אז הצטרפו גם אתם:
-קהילה צעירה, פעילה וקולטת
-עשייה ישובית בלתי פוסקת
-חיבור לעם ישראל, תורתו ואדמתו
-איכות חיים במקום מדהים שטרם פגשתם כמותו!

משרד הישוב 02-9961981 | אלימלך 054-6974969 Elimelech

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

להיות יהודי

"שבת העם והארץ"

השבת, פרשת וארא, א' שבט תשע"ג (12.01.13)

תורה. עם. ארץ.

מאות קהילות בכל רחבי הארץ במהלך לאומי של שבת עיון ולימוד בערכי הציונות הדתית

מתחברים מחדש

| www.maale.org.il | yonat@hadege.org.il |

גלוי וידוע, שאנשי העלייה הראשונה הגיעו ממזרח אירופה. אולם פחות ידוע כי את בואם של אלה הקדימה עלייה של קבוצות יהודים מתימן. הראשונים בעלייה הזו הגיעו ארצה החל מסוף שנת תרמ"א (1881). דרך ייסורים קשה עברו העולים, כפי שתיאר יעקב גולדמן:

"... רבות סבלו בדרך מהלכך עד בואם בשערי ירושלים. ימים כבדים הלכו בדרך המדבר עלו הרים, ירדו בקעות. הנשים והטף על דבשת גמלים והגברים רגלי, עד בואם עירה חודיידא חוף הים, ויישוב באוניות ויבואו לאלכסנדריא ויפו, ומשם עלו ברגלם לירושלמה. מהאורחות הראשונות, נמצאו אשר עונו בדרך עד עשרה ירחים, כי בעת ההיא שלטה במקומות מסען מחלת החולירע, וייעצו בחופי הים בבתי הבקרה (במחנות ההסגר לחולים) פעמיים ושלוש, ארבעים יום כל פעם. עד כי מרוב עמל ותלאה צפד עורם על עצמם. פניהם קומטו בלא עת וכל עוד נשמת חיים באפם, ערומים ויחפים, רעבים וגם צמאים..."

גם כאשר זכו עולי תימן להגיע סוף סוף אל הארץ הנכספת, טרם התמלאה כוס היגונים. מצבם הכלכלי היה קשה מנשוא, משום שאת הונם המועט נאלצו להוציא על מימון מסעם הארוך והמייגע לארץ. אומנם הם לא בחלו בכל עבודה קשה ובכלל זה בנייה, חקלאות וניקיון, וכן עסקו בצורפות. אך לא היה די באלה כדי להושיע. הם סבלו ממצוקת דיור איומה ומתנאים סניטריים בלתי נסבלים. רבים מן הילדים חלו ואף מתו בעודם בא"י. היו אף משפחות אשר שיכלו את כל עשרת ילדיהם, ולא נותר מהם שריד בארץ.

שונים היו הם בלבושם ובמנהגיהם ולכן לא קיבלו אותם בזרועות פתוחות. שמואל כסארי תיאר את המפגש הראשון עם אנשי ירושלים: "כיון שעורנו שחום ולבושים היינו בגדים שהבאנו אתנו מתימן - היינו שונים. גם הלשון הערבית-יהודית שבפינו הייתה מוזרה. יהודי העיר העתיקה שאלו אותנו: 'מי אתם ומאיין תבואו?' ענינו: 'יהודים אנחנו ומתימן הרחוקה באנו'. הם לא האמינו לנו ובקשו שנראה להם סימנים. הראינו להם סידור תפילה, ציצית, קראנו 'שמע ישראל' ועדיין לא האמינו. לבסוף הכניסו את אבי לבית המדרש, פתחו לפנינו ספר גמרא ובקשוהו לקרוא. הוא קרא ברהיטות כמה שורות ורק אז האמינו כי אכן יהודים אנחנו".

כמחצית מקרב העולים, שהגיעו מארצות אירופה בתקופת העלייה הראשונה (כשלושים-אלף מתוך כששים-אלף), לא החזיקו מעמד וחזרו לארצות נכר. לעומתם עולי תימן, שסבלו יותר מכאובים מכל עדה אחרת, נשארו כמעט כולם בארץ הקודש והתעוררו בה

דור דור ולומדיו

הוראת התנ"ך, פרשנותו, מחקרו וערכיו

יום עיון בתנ"ך
במכללה האקדמית לחינוך - גבעת ושינגטון
יום שלישי, ד' בשבט התשע"ג
(15 בינואר 2013)

מנחה: ד"ר ברוך אלסטר - מרצה בחוג לתנ"ך סכללת גבעת ושינגטון
13:00 - 13:30 הרשמה וכיבוד קל

13:30 - 13:45

ברכות

הרב פרופ' כרסי הורוביץ, נשיא סכללת גבעת ושינגטון
פרופ' משה ציפור, ראש התוכנית לתואר שני בהוראת התנ"ך,
פרשנותו, מחקרו וערכיו

13:45 - 14:25

ד"ר רבקה רביב (סכללת אורות ישראל ומשרד החינוך):
מה לא ללמד - שיקולי דעת בבחירת חומרי ההוראה
לבתי הספר בחס"ד

14:25 - 15:10

ד"ר לאה סזור (האוניברסיטה העברית):
מסרים ערכיים גלויים וסמויים בתנ"ך

15:10 - 15:30 מנחה, כיבוד קל

15:30 - 16:15

ד"ר אסנון שפירא (המרכז האוניברסיטאי באריאל):
התנ"ך - ראשון פרשני התנ"ך: פרשנות פנים-מקראית

16:15 - 17:00

פרופ' אביגדור ו' הורוויץ (אוניברסיטת בן-גוריון):
סיוור מודרך במקדש שלמה

| הציבור מוזמן |

הרשמה מראש - יראת: 08-8511572

כניסה חופשית

ספרותי ישראל

קרית החינוך
גבעת ושינגטון

הג'י-פי-אס בשירות בד"ץ

גוף הכשרות הגדול בעולם - בד"ץ העדה החרדית, עושה שימוש בהייטק לטובת הכשרות. לבעיית פירות הערלה הזולגים לשוק, מצאו אנשי הבד"ץ פתרון חדשני המאפשר למשגיחים לעקוב מרחוק בזמן אמת על הפרדסים ועל כל שינוי שחל בהם.

מפרסומים פנימיים של בד"ץ העדה החרדית עולה כי הפיתוחים הטכנולוגיים המהירים בענף החקלאות בשנים האחרונות, הביאו אף אותם להתעדכן ולהתקדם. מי שמתוירים בציבור כאנשים המתנגדים לחידושים ושינויים, מקדימים את כל עולם הכשרות, בשימוש בטכנולוגיות-על ובמחשוב מתקדם, כל זאת בכדי לזהות את פירות הערלה ולמנוע את דליפתם לשוק הכשר.

המצב המורכב והעבודה של המשגיחים בפרדסי ענק בני אלפי עצים, הביא את הבד"ץ להשתמש בטכנולוגיות מתקדמות בכדי לבצע את עבודתם באופן מדויק. המשגיחים נעזרים בעזרי מחשוב ואמצעים טכנולוגיים מהמתקדמים המצויים בשוק, בכדי למפות את כל הפרדסים שבהשגחת הבד"ץ. כל עץ מקבל מספר והוא מתוויג במפות ממחושבות, המפות מתעדכנות באופן עקבי, והמשגיחים משרטטים כל שינוי טופוגרפי וחקלאי שנעשה בעץ תוך שהם נעזרים בתצלומי אוויר עדכניים. כך, במידה והפירות נקטפים מהעץ או שהעץ נעקר ונשתל מחדש, המשגיחים יכולים להתעדכן בזמן אמת ולפקח מקרוב בצורה מתמדת שהלכות פירות ערלה נשמרות כמו שצריך. נראה שהשינויים הטכנולוגיים הרבים במאה ה-21 הביאו גם את גופי הכשרות להתקדם עם הפיתוחים הטכנולוגיים ולהתאים את עצמם אליהם.

"כל המשים על לבו שיעסוק בתורה
ולא יעשה מלאכה ויתפרנס מן הצדקה
הרי זה חילל את השם וביזה את התורה
וכיבה מאור הדת וגרם רעה לעצמו
ונטל חייו מן העולם הבא"
(ספר "משנה תורה" של הרמב"ם)

הרמב"ם היה מצביע אמסלם!

מי שבאמת רוצה לשנות,
מוכן לשלם מחיר כבד.
כמו הרב אמסלם.
רק מי שנלחם באומץ מול
העסקונה המסואבת יכול
להילחם בגזענות ובהקצנה,
לשלב את החרדים בחברה
ובצבא ולבנות גשר בין
דתיים לחילונים ובין שאר
חלקי העם.
רק מי שבא מבפנים.
לא לבני, לא לפיד, גם לא
בנט... ובוודאי לא ש"ס.
כי בשביל לשנות צריך
אומץ!

בחירה של אחיזים!

הצטרפו עכשיו! 02-5385580 | contact@amshalem.org.il

בחירה חופשית

באחדות העם ובאחדות הארץ ערכים הכרחיים לבנין האומה משלמה המלך. למדנו שאם האומרת "גזור", אינה אמו האמיתית של הילד. בשלשול הפתק לקלפי ישנה זכות גדולה, ואולם, לא פחות מכך, ישנה אחריות כבדה. עלינו לחפש היטב, את אותם אלה המשלבים ערכים נעלים אלו, לתת להם את הכח ולתרום לביסוסה של מדינתנו. בהצלחה ■

שאליה נדרש. איננו מתכנסים בתוך עצמינו אלא אנו מפיצים את בשורת התורה הגואלת, יום ויום ושעה ושעה. אכן, אהבתנו למדינה לא תמנע מאיתנו לבקר את מומיה: השבת, הפריצות ועוד ועוד. ואולם, דווקא משום כך כה חשוב לתת את קולנו למפלגה שחשה אחריות על כלל חלקי האוכלוסיה ויש בכחה לרומם את מצב העם. אנו מסרבים להכריע בין תורת ישראל, ארץ ישראל ועם ישראל. מרביתנו למדנו שאדם מאמין, יוכל לחיות עם שלשת הערכים הללו יחד. אכן, משימה זו אינה קלה היא. על כן, כה חשוב לתת את קולינו למפלגה המרוממת את תורת ישראל, ומבינה את חשיבותה המכרעת לעיצוב דמותה הערכית של מדינתנו אך יחד עם זאת, רואה

בעוד שבועות בודדים, ינהרו אזרחי ישראל למלא את חובתם האזרחית בבחירות לכנסת. חובה זו אינה חובה אזרחית בלבד, אלא יש בהצבעה ביטוי ממשי לריבונות ישראל ולהגשמת חזון הנביאים. הרמב"ן, בבואו להגדיר את מצות ישוב ארץ ישראל, כתב: "שלא נעזבנה ביד זולתי מן האומות ולא לשממה". למצוה זו יש שני חלקים: האחד, לשהות בארץ ולא להפקיר את אדמת הקודש לזרים. ואולם, הרמב"ן מדגיש לנו, שלא די בכך "ולא לשממה", לא רק שהיה על אדמת הקודש, אלא גם פיתוח וביסוס הריבונות הישראלית. כל מפעל שנבנה ומתפתח בארץ ישראל תורם לביסוס הריבונות הישראלית. כל כביש וכל חנות תורמים אף הם לביסוס מטרה זו.

**מי שמצביע בבחירות לכנסת, תורם
במו ידיו להחלת וביסוס הריבונות
הישראלית. מי יכל להאמין בזמן
איימי השואה האיומה שבעוד
שנים בודדות, תבנה ותכונן מדינת
ישראל החופשית על אדמת הקודש.**

ואולם, ללא כל ספק, ביטוי השיא של ריבונות ישראל, הינו בממשלה חופשית הריבונות להחלטותיה. מי שמצביע בבחירות לכנסת, תורם במו ידיו להחלת וביסוס הריבונות הישראלית. מי יכל להאמין בזמן איימי השואה האיומה שבעוד שנים בודדות, תבנה ותכונן מדינת ישראל החופשית על אדמת הקודש. בחלוף עשרות שנים בודדות, מתיצבת מדינת ישראל כאחת הכלכלות היציבות בעולם, לא זו אף זו, מדינת ישראל הינה תומכת התורה הגדולה מאז ומעולם. עשרות אלפי תלמידי ישיבות מכל הגוונים ומכל הסוגים, זוכים להכרה ממלכתית על ידי מוסדות המדינה. דומני שמאז ומעולם לא היתה פריחה שכזו בלימוד התורה בכל שדרות האוכלוסיה.

איננו ניגשים לקלפי כדי לדאוג לעצמינו. אנו חשים כשליחים של האומה כולה. אכן, אנו מעוניינים לחזק את מוסדותינו ולהוסיף להם תקציבים, אך זאת מתוך אחריות על כלל ישראל. אנו מאמינים שהרוח הנושבת במוסדותינו, הינה רוח העשויה לרומם את העם כולו. אנו מאמינים, שהתורה הנלמדת, ביישובינו, הינה תורה שלמה, המחוברת לעם ישראל ונושאת עימו בעול הציבורי. בצבא, בהתישבות ובכל משימה

המעצבייניש איציק ותמר וולף

**אתם כותבים את המעצבייניש! רוצים שהמעצבייניש שלכם יופיע בגיליון הבא?
נסו לפייסבוק של גילוי דעת ותתחילו לכתוב...**

Joseph X kauffman

מעיל פליז דו"צ WindBlock PRO-X החדש + כובע דו"צ
במחיר מבצע 269⁹⁹ ₪

לפרטים: 09-7941048 | 050-7344422 | www.j-k-shop.com | חפשו אותנו בפייסבוק

מעשרות שהן הופכין את הקללה לברכה...". "קרבן העדה" לקטע הנ"ל בירושלמי, מפרש שדבריו של ר' מנא נאמרו בזמן התענית. כלומר, אין המדובר באמירה של וידוי המעשרות בזמן ההלכתי המיועד לכך, אלא במעין הזכרה של החוזה בשנת בצורת. האמנם נמנה המקפיד המעשרות על 'היחידים' המוזכרים במשנה?

הנאמנות במעשרות (חז"ל מכנים 'נאמן' את מי שמקפיד במעשרות) כמו הנאמנות של פרנסי הציבור, אינה מובנת מאליה. אך נאמנות זו יוצרת כריתה מחודשת של הברית ושל החוזה שבין הקב"ה לישראל. יהי רצון שנוזה לגשמי ברכה בזכות, ולא בחסד, ולפרנסים המתמנים על הציבור ונמצאים נאמנים ■

בנקודה זו, עשוי להתברר הקשר לסיפור שבפנינו. נוסח וידוי המעשרות, הוא למעשה פניה לקב"ה לקיים את החלק שלו בחוזה שבין שני הצדדים. אני עשיתי ככל אשר ציויתני ואתה – השקיפה ממעון קדשך מן השמיים, וברך את האדמה – בברכת הגשם. וכך מובא במשנה, (מעשר שני ה: יג)

"השקיפה ממעון קדשך מן השמים עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה מה שהבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל בבנים ובבנות ואת האדמה אשר נתת לנו בטל ובמטר ובולדות בהמה כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש כדי שתתן טעם בפירות"

במדרש שמות רבה, מודגש כוחם של מי שמקפידים על המעשרות: "א"ר אלכסנדר- גדול כחן של מוציא

אנו לאחר שבוע ברוך גשמים, ובשבת ראש חודש שבט - חודש מרובה בגשמים. מסכת תענית עוסקת בתפילה ובבקשה לגשם, ובשני התלמודים מובאים סיפורים רבים על אנשים מיוחדים שתפילתם לגשם נענתה. נביא כאן סיפור קצרצר מן הירושלמי, היכול ללמד אותנו הרבה על היחס לשאלה מי ראוי להתפלל ולהיענות.

הסוגיה בירושלמי תענית א, ד; סד ע"ב מתייחסת למשנה ד' בפרק ראשון של המסכת: "הגיע שבעה עשר במרחשון ולא ירדו גשמים התחילו היחידים מתעניין שלש תעניות..." והגמרא שואלת: "אילו הם היחידים?" ועונה: "אילו שהן מתמנים פרנסין על הציבור". התמיהה המתבקשת (וקל מאוד להזדהות איתה בימי בחירות כשלנו...) לא מאחרת לבוא: "מכיון שהוא מתמנה פרנס על הציבור הוא מתפלל ונענה?" האמנם עצם המינוי לתפקיד ציבורי הופך את האדם לראוי? "אלא מכיון שהוא מתמנה פרנס על הציבור ונמצא נאמן כד"י הוא מצליא ומתענייא (תרגום: ראו הוא להתפלל ולהיענות)". זו אכן מדרגה יוצאת דופן שזוכים לה רק יחיד סגולה: גם להתמנות פרנס על הציבור, וגם להימצא נאמן.

הנאמנות במעשרות
(חז"ל מכנים 'נאמן' את מי שמקפיד במעשרות) כמו הנאמנות של פרנסי הציבור, אינה מובנת מאליה. אך נאמנות זו יוצרת כריתה מחודשת של הברית ושל החוזה שבין הקב"ה לישראל

לאחר דיון פורמלי זה בשאלה, מופיע מחזור בן חמישה סיפורים רצופים, העוסקים כולם באנשים שמאופיינים כראויים להתפלל ולהיענות.

נעסוק בראשון, והקצר שבהם (בתרגום): "איש אחד היה מוציא מעשרות כתיקן. אמר לו ר' מנא: קום אמור בערתי הקודש מן הבית (מתוך וידוי מעשרות)". במבט ראשון, הסיפור כלל לא נראה כעוסק בירידת גשמים או בתפילה עליהם. המידע היחיד על הדמות שבסיפור היא, שהוא מקפיד במעשרות – מוציא מעשרות כתיקן. גם מה שאומר לו ר' מנא, לא נראה על פניו כקשור לנושא המעשרות, הוא קורא לו לקום ולומר את נוסח וידוי המעשרות: "ואמרת לפני ידוד אלהיך: בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר, ליתום ולא אלמנה ככל מצוותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי, לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ידוד אלהי עשיתי ככל אשר צויתני, השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש" (דברים כו: יג – טו).

בידוי המעשרות מפרט האדם את מעשיו, מציין את הנתינה ללוי לגר ליתום ולא אלמנה, את ההקפדה על כל חלקי המצווה, ואת העובדה שהוא קיים בנאמנות את הצו האלוהי. לאחר מכן הוא פונה לקב"ה בבקשה שיקיים הוא את אשר הבטיח לעמו ישראל, ויברך את האדמה.

ראשי המועצות מכתב התמיכה של ראשי הרשויות ביו"ר ב'ליכוד' מעלה שאלות. לדעתו, כל אדם, כולל ראשי הרשויות ביהודה ושומרון, צריכים לשאול את עצמם מי הקפיא את הבנייה ומי הכריז על מדינה פלסטינית ואחר כך לעשות את השיקול האמיתי מה נכון לעם ישראל. אני מצפה שהם יעשו שיקול ערכי עבור עם ישראל.

הקן הפרטי לאשתי גילת זה לא קל כל המהלך, היא מרגישה שהיא מאבדת אותי בנוכחות בבית. אך יחד עם זאת היא אומרת שלנשות מג"דים ומח"טים הרבה יותר קשה. היא מתגברת ומאמינה בלב שלם בחשיבותו של המהלך. מיכל, בתי השנייה בת ה-5 ביום הפרימריז, איחלה לי שאפסיד כדי שהיא תוכל לראות אותי בבית. לא הצליח לה...

מפד"ל הישנה "הזורעים בדמעה ברנה יקצורו" זה בהחלט משפט שאני מסכים ומאמין בו. אנחנו לא ממציאים את הגלגל, הכל נשען על מאה שנות מורשת של המפלגה הציונית דתית. כל מה שקורה היום הוא ביטוי למאמץ שלהם לאורך כל השנים. אנחנו במפלגת הבית היהודי בונים קומה שנייה על הקומה הראשונה והמפוארת שהם בנו. חשוב לציין את ח"כ זבולון אורלב שבעשרת החודשים האחרונים גיליתי באיזו מסירות, מקצועיות והשקעה הוא פעל ועמל עבור הציבור הדתי-לאומי.

רבנים כל ההחלטות שתקבלנה בסיעת 'הבית היהודי' בכנסת, זו האחריות של נבחר הציבור. אנחנו נתייעץ עם רבנים, עם אנשי ביטחון, אנשי כלכלה, אנשי חינוך וממחים בכל תחום. אך בסופו של דבר נקבל את ההחלטות בכנסת. אנחנו מחויבים לעם ישראל ולמאות אלפי המצביעים שיבחרו בנו.

מחאה חברתית הנושאים המרכזיים והחשובים שעומדים על הפרק הם: סגירת פערים בעיקר במערכת החינוך על-ידי העדפה אגרסיבית למורים טובים שיצאו מהפריפריה הגיאוגרפית והכלכלית. יצירת שוויון הזדמנויות לצעירים, חינוך הפריפריה, פתיחת המשק לתחרות כמו בתחום הסלולארי. כל הדברים יעמדו באופן חזק במרכז המיקוד שלנו.

שוויון בנטל מאמין שחייבים לחבר את החרדים לחברה הישראלית. חשוב לדעת שחרדים הם אחינו ולא אויבנו, שימור התורה הוא אינטרס לאומי והמצב הנתון בו יש לא מעט חרדים שאינם לומדים תורה ושאנים משרתים, לא יכול להמשך. לא סנקציות ועונשים יעזרו כדי לחבר את החברה החרדית לעם ישראל אלא יצירת מסגרות מתאימות כמו הנח"ל החרדי, פרויקט שח"ר ועוד. כיום יש הרבה חרדים שרוצים להתגייס ואינם יכולים משום שהביקוש גובר על ההיצע ואין מספיק מקום במסגרות המתאימות.

אופטימיות זהירה הכלתו איך ורק בנו ובהתנהלות שלנו ב-4 השנים הבאות. אם נמשיך להיות מגזרים אז כל מה שאנו חווים כעת יהיה אירוע חד פעמי כמו מטאור שבה והולך. אבל אם נשכיל לדאוג לכלל עם ישראל, נוכל להגיע לעמדות מפתח רבות, גדולות ומשפיעות מאוד. זהו החלום שלנו במשך השנים ולא תהיה הזדמנות שנייה. אני בהחלט מופתע מהתמיכה, ידעתי שיהדות וציונות בוערים בציבור אך לא תאיתי שמעל ל-50% מהציבור שתומך בנו יהיו לא דתיים. אסור לנו לאכזב אותם, זאת הזדמנות של פעם בדור.

מדריך נוער בבני עקיבא < קצין בסיירת מטכ"ל < איש הייטק < ראש לשכת ביבי נתניהו < מנכ"ל מועצת יש"ע < יו"ר הבית היהודי

בין כנס לחוג בית, הצלחנו לתפוס את נפתלי בנט יו"ר הבית היהודי לשיחה על המתקפה האישית נגדו על הפופולאריות, על יהדות וציונות, על המשימות בכנסת הבאה ועל המחיר שמשלמת המשפחה בתקופת הבחירות

משהו חדש מתחיל **הבית היהודי** **בראשות נפתלי בנט**

רקע פוליטי במהלך מלחמת לבנון השנייה שימשתי כמפקד ציד רקטות בגזרה המערבית בדרום לבנון, והייתה תחושה קשה שיש כשלון מנהיגות. הרגשתי שחייבים לעשות משהו משמעותי על מנת לשנות את המצב. נפגשתי עם נתניהו שבאותה העת היה ראש האופוזיציה עם מפלגה 'קטנה' של 12 מנדטים. האמנתי בו שהוא האדם הנכון לחולל את השינוי. חברתי אליו ושימשתי כראש לשכתו כשנה וחצי שהיו עבורי מאוד אינטנסיביות ומאתגרות. לאחר מכן פרשתי והתמנתי למנכ"ל מועצת יש"ע. במהלך התפקיד גיליתי שאפשר לצעוק, להתעצבן ולכעוס, אך בסופו של דבר מי שקובע זה ראש הממשלה ושרי ממשלתו. הבנתי שחייבים להיכנס למערכת הפוליטית אם אנחנו באמת חפצים בשינוי. סיימתי את תפקידי במועצת יש"ע ומאז פעלתי ועדיין פועל כדי שנהיה גורם מרכזי ומשפיע בעם ישראל.

נושאים שנתמקד חשוב מאוד להבהיר שאנו לא נהיה מפלגה שדואגת אך ורק לציבור הדתי-לאומי, אנחנו נפעל למען כל עם ישראל. אנחנו לא נתנתק שוב מעם ישראל, זה מה שלמדתי מהטראומה שעברנו לאחר הגירוש. נפעל להחזרת ערכי היהדות והציונות דרך הנהגה, חינוך, מערכת המשפט ומערכות המדינה. נפעל לחינוך הפריפריה – נגב, גליל, גולן, שומרון ויהודה. נפעל להוזלת מחירי הדירות ומחירים בכלל ולחינוך מערכות הציונות הדתית והורדת שכר הלימוד לרמה סבירה בסדר גודל של כ-40%.

פופולאריות נובעת מכך שהציבור בישראל כמהה לחיבור בין חלקי העם. חילונים, דתיים וחרדים, כולם מחפשים פתרונות אמיתיים ורוצים לחזור לערכים הטובים והישנים. אני חייב להדגיש שמפלגת 'הבית היהודי' היא לא מפלגה של איש אחד. מדובר בקבוצה נהדרת של אנשים איכותיים וציונים. מדובר ברשימה הערכית, המסורה והמעניינת ביותר שמתמודדת היום לכנסת. צבירת הכוח של המפלגה שלנו גורמת לכך שהתקשורת בישראל מתעניינת בנו. לנו כנבחרים אסור שיגב ליבנו, אנחנו באים להיות משרתי ציבור ועבדים של עם ישראל. הרגע בו חלילה נזייף או נתאהב בשררה, זה יהיה הרגע בו ניפול.

קואליציה אנחנו מכוונים להיות השותף הבכיר, המרכזי, המשמעותי והגדול של נתניהו בקואליציה. אין לי ספק שנתניהו יהיה ראש הממשלה בכל תסריט. השאלה היא מי יעמוד לצידו, האם ממשלה בראשות נתניהו שחברים בה יחמוציץ ולבני או 'ליכוד' ולצידה מפלגת 'הבית היהודי' עם ממשלה לאומית, יהודית וציונית, יציבה וחזקה. כרגע אני לא מתעסק בחלוקת תיקים, יש לנו משימה קשה מאוד להביא כמה שיותר מצביעים לקלפי.

התקפה אישית אני מאוכזב וכואב את המתקפה של הליכוד עליי באופן אישי ועל המפלגה והחברים בה. לדעתי זה פוגע בגוש הימין וזה חבל. בתור מפלגות שהולכות להיות שותפות בהמשך, ואפילו חתומות על הסכם עודפים, אמנע מלתקוף אישית את הליכוד ואת העומד בראשה. כל ההתקפות נובעות לדעתי מאובדן קולות וזליגתן אל מפלגת 'הבית היהודי'. אני רוצה להתמקד בעמדות: רק השבוע נתניהו חזר שוב על אמירתו כי הוא רץ לבחירות תחת מצע של 'שתי מדינות לשני עמים' – כולנו בבית היהודי מאוחדים בתפיסה כי מדינה פלסטינית היא אסון לישראל.

מכירים את התכונה הזו שיש למחשבים, להתקע עד שהם נתקלים באיש מקצוע? אז הם מתחרטים חוזרים בהם ומתנהגים כאילו כלום? אני מחשב בעייתי! מה פתאום? או אז אתה עומד במבוכה מול טכנאי שגוררת בהיסטריה לנקודת המשבר ומנסה להסביר: "תראה ממש לפני רגע הוא עשה לי ככה וככה". "כן, כן" עונה לך גננת המחשבים. "ברור". וחוזר כלעומת שבא. עודך בווה במחשב ההפכפך ולפתע הוא חוזר לסורו. "הנה, אתה רואה? אמרתי לך!" אתה קורא בתרועת נצחון לאיש המחשבים. ההוא חוזר למוד אכזבות מבעיות נטולות אתגר. "תכבה את המחשב" הוא אומר בטון חינוכי. "עכשיו תדליק. נו?" עובד. "אה, נכון איך לא חשבתי על זה קודם..." אתה ממלמל וכן הלאה וכן הלאה. אבל מתי דבר כזה יכול להתברר כממש מרגיז? ומתי תכונתם של דברים להסתדר דווקא כשאת מנסה להוכיח לעולם שבאמת באמת שום דבר לא הולך – ממש עולה על העצבים?

בן 61. מדהים כמה לא ידעת על אדם וכמה דברים נפלאים אתה מגלה עליו ביום מותו. לפתע אתה מגלה עד כמה הביטוי "כל אדם הוא עולם ומלואו" נכון. מכל הספד, מתגלה זווית אחרת שלא ידעת שקיימת באותו אדם. הילדים רואים בו אדם להשען עליו, האשה מגלה שהוא היה לא רק מהנדס אלא גם אחז בתקווה להיות אי פעם זמר ולשיר ואחיו חושפים את יכולתו להצחיק את כולם בכל סיטואציה. בכל הדרך הזו בה ליוונו אותו בדרכו האחרונה, לא יכולתי שלא להצטער על כך שלא ראיתי אותו מספיק לפני מותו, שנתתי לחיים לסחוף אותי יום רדף יום ולא הגעתי לבקר את דודי במיטת חוליו. ולעודד אותו ברגעיו האחרונים. ובשביל מה? בשביל עוד כמה שעות עבודה...? דוד ז'ורז' היקר, אנחנו כבר מתגעגעים. מי ייתן ותזכה למנוחה ולנחת שאתה כה זקוק להם כעת שהלכת מאיתנו לעד ■

להיות 'בן חורין' אמיתי

הרבנית ד"ר לאה ויזל מרצה במכללת "אורות ישראל" ובמכללת "שערי משפט"

ולצלם האלוקים שבקברו נותן ביטוי מלא לעצמו ולפנימיותו וחווה חירות אמיתית. רק החיבור אל האינסוף משחרר את האדם מתלות בנסיבות חיי המוגבלות. "עבדי הזמן עבדי עבדים הם, ועבד ה' הוא לבדו חופשי" אמר ריה"ל שכן יסוד הבחירה החופשית הוא העומד בבסיס ההבחנה בין עבד לבין בן חורין. ככל שאדם יותר מחובר לא-ל עליון כך הוא יצליח להשתחרר מתלות באחרים ומדאגות המצמצמות את מידת החופש שבבחירותיו. היציאה ממצרים הושלמה במתן תורה, בו' בסיוון, ומאותה עת נחקקה תודעת החירות בליבות עם ישראל. מאותה עת, גם כאשר יהיו משועבדים זמנית לעם אחר, רוחם של ישראל לא תישבר והם יישארו נאמנים לעצמם ולצו מצפונם. "שלח את עמי ויעבדוני" – דרך ההכרה בבורא עולם ומפגש עם צלם האלוקים המפעם בקרבם זכו ישראל לחירות עולם ■

עם זאת להיות משועבד לסקרי דעת קהל, ללחץ חברתי, לאילוצי זמן ומקום וכיוב'. **לא רמת החיים ומצבו הכלכלי של האדם הם המעניקים לו את התואר הנכסף 'בן חורין'.** הדבר נכון גם במצב ההפוך: אדם המתפרנס בקושי לא בהכרח חי בתודעה של עבד. החירות תלויה בשאלה האם אדם חי בהתאם לבחירותיו העצמאיות ונאמן לעצמיותו או שהוא מושפע מנסיבות חיצוניות ונשלט על ידי דחפים פנימיים המונעים ממנו שליטה עצמית. אדם המכלכל צעדיו על פי השאלה "מה יגידו", "מה מחייב המעמד" ו"באיזה אופן יצליח להרשים את הממונים עליו?" – הוא משועבד גם אם הוא גר בדירת פאר ונוסע במכונית יוקרתית. הדרישה של "שלח את עמי ויעבדוני" מניחה שהיציאה של אדם לחירות מותנית בכניסה לעבדות לה. החירות האמיתית מושגת רק עם הכניסה לעבדות ה'. רק אדם המחובר לבורא עולם

בפרשתנו מתחיל תיאור המכות שהביא ה' על פרעה ועמו בגין סירובו העיקש של פרעה לשחרר את בני ישראל ממצרים, מבית עבדים. משה ואהרן פנו שוב ושוב לפרעה בשליחות הא-ל בדרישה "שלח את עמי ויעבדני". ביטוי זה חוזר על עצמו מספר פעמים ומקפל בתוכו דרישה לשילוח העבדים לחופשי על מנת להופכם לעבדי ה'. לכאורה, תמוה הדבר, שכן, מה גדולה יש במעבר משעבוד פרעה לשעבוד אחר? מדוע לא ניתן היה להסתפק בתביעה לחופש מכל עול? אלא שהיא הנותנת. הפרשיות העוסקות ביציאת מצרים מלמדות לדורות מהי המשמעות העמוקה של מושגי העבדות והחירות. עבדות איננה מתמצה בכפיפות לאדם אחר וחירות איננה קשורה בהכרח לחופש משעבוד פיס. אדם יכול להיות עצמאי בעיסוקו ולכאורה אדון לעצמו כגון: מנכ"ל חשוב, שר או נבחר ציבור, ויחד

המדור מוקדש ל:

יראל כהן ודוד נעים; ענת ויאיר איתיאל; אורה ומתן אריאל; נצר ובתאל קלי; ירדן ועידו חכים

שהתחתנו/מתחתנים השבוע.

ול: יצחק דדשי ושילת נסימי; אלה ועמית

שהתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיונות בדייטים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיונות וטיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הטיפורים

שאלה:

אני רוצה להעלות בעיה שנשמעת הפוכה מהטענות האופייניות. אנחנו נשואים ארבע שנים ויש לנו שני ילדים. כשהתחתנו החלטנו שאצלנו יהיה שוויון מוחלט בכל מה שקשור לבית. שאין דבר כזה "תפקיד שלי", "תפקיד שלך". שנינו עושים הכל. מי שפנוי באותו רגע מנקה, מי שנמצא בבית באותו יום מבשל, מכבס וכו'. ובאמת כך זה עבד. היו דברים שעשינו ממש ביחד והיו דברים שכל אחד עשה מתי שהיה יכול. עם השנים כשהילדים נולדו, נוצר מצב בו אני עושה את רוב מטלות הבית ואשתי כמעט שלא עושה כלום. ותמיד יש לה הצדקות, (התעוררתי לתינוק, אני עייפה, הילדים העסיקו אותי וכו'). המציאות כיום היא שאני עושה כמעט הכל בכל מה שקשור למטלות הבית (נקיון, כלים, כביסה, בישול) ואילו אשתי כמעט שלא שותפה למרות שהיא עובדת מעט שעות מחוץ לבית ועול הפרנסה מוטל עלי. מה עושים בכדי לשפר את המצב?

תשובה:

לפני כמה דורות תפקידי הבעל והאשה היו מוגדרים. הבעל היה יוצא מהבית ומפרנס את בני המשפחה ולאשה היו מטלות בתוך הבית. הדברים היו ברורים גם אם לא נאמרו במפורש. בדורות האחרונים דברים השתנו.

הבעל עובד וגם האשה עובדת. היא משתתפת בפרנסה המשפחה וגם רואה בזה צורך למימוש עצמי ונושא השוויון בין המינים תפס תאוצה. בוא נבדוק מה קרה אצלכם. אתה עובד, אשתך עובדת וחשוב לכם שיהיה בינכם שוויון מוחלט. אבל בדרך לשוויון משהו השתבש והשאלה – מה השתבש ומדוע?

אם תתבונן היטב תראה שיצרתם לכם מציאות של טשטוש בינכם. שניכם עושים הכל. ניסיתם ליצור שוויון בצורה מלאכותית – דבר שיצר חוסר שוויון.

אם לוקח לך שעות להכין תבשיל פשוט ולאשתך לוקח פי שניים זמן ממך לשטוף את הבית ואתם בכל זאת – בשם השוויון החלטתם שאין תפקידים מוגדרים – האם זה יצר מציאות של שוויון? נראה לי שזה יצר

יותר תסכול. יתכן שאם הייתם מחליטים שכל אחד עושה מה שיותר מתאים לו לעשות ולוקח אחריות על המטלות שבחר לעשות, לא היה טשטוש בתפקידים ובעשייה, אלא כל אחד מכם היה יודע את תפקידו. זה לא אומר שלא עוזרים אחד לשני אבל לכל אחד ברור מהו תחום אחריותו – הדבר היה יכול למנוע תסכול.

כמובן שלידת ילדים, שינויים במקום העבודה וכו' מצריכים בחינה מחדש של חלוקת התפקידים, אבל חשוב שהדברים יהיו מוגדרים לשניכם. כשכל זה לא קורה, הכל מטושטש וכל אחד מצפה מהשני לעשות את הדברים, מגיע התסכול הגדול והתחושה שאחד עושה הכל והשני לא עושה כמעט כלום. ולכן – עכשיו כשיש לכם שני ילדים, כדאי לשבת ולבחון מחדש האם מה שהתאים לכם כזוג צעיר עם זמן פנוי, מתאים גם למציאות החדשה. נסו להגדיר מחדש תחומי אחריות לפי מה שמתאים לכל אחד מכם, לראות שקיים איזון בסך כל הדברים שאתם עושים הן מחוץ לבית והן בתוך הבית. מציאות שבה הדברים מוגדרים ולא מטושטשים תמנע ציפיות יתר ותסכול משניכם.

כמובן שלידת ילדים, שינויים במקום העבודה וכו' מצריכים בחינה מחדש של חלוקת התפקידים, אבל חשוב שהדברים יהיו מוגדרים לשניכם.

המעוניינים להתייעץ או לשותף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

גילוי לב

לכבוד אבינו אל בן ישראל

בפרשת ראה (טו,ח) נאמר "כי פתח תפתח את ירך לו, והעבט תעביטנו די מחסורו אשר יחסר לו".

רש"י שם כותב "אשר יחסר לו – זו אשה".

כידוע יש בעיה במגזר שלנו, הדתיים לאומיים, בנושא השידוכים – אלפי רווקים ורווקות משוטטים לבדם בעולם, מחפשים את אבדתם.

חשוב מאד שאלו שכבר התחתנו ו"הסתדרו בחיים", מידי פעם ירימו טלפון, יתעניינו, יתמכו, יעודדו, ישאלו ויציעו. ובפרט למשפחה המורחבת ולחברים קרובים כמו שנאמר "עניי עירך קודמין" (בבא מציעא עא,א). הרווקים והרווקות אינם מחפשים רחמים, תשכחו מזה! הם מחפשים הצעות. מבקשים שתהיו שם בשבילם ותסייעו.

יתכן שחלקם מחכים במשך שנים להצעה, ומי שלא מקבל הצעה זמן רב, מרגיש שזו פגיעה בכבודו של אדם. רק מי שבנפשו הדבר יבין את גודל וחשיבות העניין. אז תרימו טלפון בבקשה...

נאמר

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

עין סג'מא (עין יצחק)

מעין יפהיפה בסמוך לשוב בת עין שבגוש עציון. המעין מוצל על-ידי עץ תאנה גדול ועומקו 1.60 מטר. עין סג'מא פירושו מעין הצבי. שמו ניתן לו עקב הצבאים הרבים הנמצאים באזור. המעין נקרא גם "עין יצחק" לזכרו של יצחק וינשטוק, נער תושב אלון שבות שנרצח בפיגוע ירי.

איך מגיעים: נוסעים לכיוון כפר עציון ובכיכר (שליד הכניסה לכפר עציון) פונים לכיוון בת עין. נוסעים כ-400 מטרים ופונים ימינה לכיוון חוות משואות יצחק ובית קפה "גוונא". נוסעים כ-500 מטרים נוספים ופונים ימינה, לפי סימון השבילים הכחול, לשביל העפר. יורדים בשביל כ-ק"מ אחד (לפי הסימון) עד שרואים שלט עץ המורה לעבר עין סג'מא (יצחק) וברירת דובק. ממשיכים לפי השלט עוד כ-300 מטרים, חונים ליד קבוצת שולחנות פיקניק ויורדים ברגל למעין.

עונה מועדפת: כל השנה

מרחק הליכה מהרכב: 50 מטרים

איזור: גוש עציון (מפת סימון שבילים מס' 9 – מבואות ירושלים)

מעיינות נוספים באיזור: עין דובק

מתאים ל: משפחות, פק"ל קפה וסתם חובבי מעיינות.

לא מתאים ל: מי שמחפש מעיין להיות בו יחסית לבד...

מאחורי ההר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisaer.com
עדי יום שלישי הקרוב

חידת השבוע
בחמשת הפסוקים הראשונים ולפרשת "ווארא" אנו מתכונים - מצאו מילה בהכחשת ה' למשה - זוה לא יהיה עליכם קשה, אם תקראו אותה במהופך - אין הרבה כאלה בתנ"ך - אמרו בקול רם מילה אחרת לבמקומם!

תשובות מהשבוע שעבר

בספוק הראשון של ספר "שמות" כתוב: "את יעקב איש וביתו באר ארץ משמאל למין הארץ - פיסט".

הזוכה: אביעד כהן מירושלים

חידת השבוע
אמן ואיך אפשר?

חידת השבוע

חודש שבת הגיע, ולכל הילדים המיוחדים שאוהבים טבע חורפי ושלג אנו ממליצים לעלות לעיר צפת שבגליל העליון. ספר ילדים מיוחד נכתב על העיר הזו - קומיקס של ממש. הקומיקס המתוק מספר על כל ההיסטוריה של העיר עד ימינו. דרך הקריאה אפשר לחוש כיצד אנו הולכים בסמטאות העיר מבלי להתניע את האוטו. **התדעו ילדים קדושים מה שם הספר על העיר הקדושה?**

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה יזכה בפרס מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גיליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקוה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמרות).

בחסות רשת התרבות היהודית

אליפות הישיבות: ישיבת בנ"ע נתיבות זכתה בכדורגל. תיכון ישיבת אדר זכה בכדורסל

באליפות שהתקיימה בקריית החינוך גבעת ושינגטון השתתפו 32 ישיבות מכל רחבי הארץ.

אליפות הישיבות התיכוניות שהתקיימה בגבעת ושינגטון הגיעה לסיומה. בכדורגל זכתה ישיבת בנ"ע נתיבות. היא גברה בגמר על ישיבת דרכי נועם פתח-תקוה בתוצאה 1:3. למקום השלישי הגיעה ישיבת קריית נוער בירושלים שגברה 0:2 על ישיבת גבעת שמואל, במשחק על מקומות 3-4. בתואר השחקן המצטיין של האליפות נבחר דותן כהן מיישיבת נתיבות. במשחקי חצי הגמר גברה ישיבת דרכי נועם פתח-תקוה על ישיבת גבעת שמואל בתוצאה 2:3 בפנדלים ואילו ישיבת נתיבות, הזוכה באליפות, גברה על קריית נוער בתוצאה 1:4. בכדורסל זכה תיכון ישיבת אדר פתח-תקוה שגבר בדרכי של פתח-תקוה על ישיבת כפר גנים פתח-תקוה 37-48. למקום השלישי הגיעה ישיבת "נר-תמיד" חשמונאים שגברה על נתיב ישיבתי תיכון גרוס בקריית גת 48-51. בגבעת ושינגטון דיווחו על רמה תחרותית גבוהה ועל תוצאות מפתיעות לאורך כל התחרות.

באליפות השתתפו למעלה מ-32 ישיבות תיכוניות מכל קצות המגזר. התחרות, המתקיימת זה למעלה מעשרים שנה, כוללת שלושה ענפי ספורט בכדור: כדורסל, כדורגל ובהמשך ה ש נ ה

כדורעף, ומצליחה בכל שנה לאחד סביבה תיכוניסטית נלהבים ממגוון ישיבות תיכוניות מכל רחבי הארץ, ממגוון הסוגים והכיפות במגזר. מתנחלים ומגויבים לצד בורגנים מיושבים ומלומדים, ילדי הפריפריה לצד ילדי המרכז, ריאליים לצד הומניים, חרד"לים לצד תיכוניסטים, כולם מגיעים ומתחרים על התואר הנכסף של "אלופת הישיבות".

גילוי חדש

ללמוד לעומק לנסוק לגבהים

יום פתוח
יב' בשבט
23.01.13
בתיאום מראש

תמר - ישיבה מדעית טכנולוגית בגולן בשיתוף חיל האוויר

תמר - ישיבה ייחודית ברמת הגולן המכשירה דור של אנשי תורה ומדע ברמה גבוהה, במגמות הטכנולוגיות המובילות. הישיבה שמה דגש על פעילות חינוכית המעצבת אישיות ערכית וחברתית עם מצוינות לימודית. הצוות החינוכי מכוון את התלמידים להשפיע בתוך הצבא כבני תורה כבעלי ערכים ציוניים לאומיים בתפקידים מעניינים ומאתגרים בחיל האוויר. הקמפוס נמצא בלב נופיו הקסומים של הגולן עם נוף מרהיב לכינרת מוקף במדשאות ירוקות רחבות ידיים ומשרה אוירה משפחתית.

**מסלולי הלימוד: מדעים • אלקטרוניקה ומחשבים • אווירונאוטיקה
לבוגרי כיתות ח' וט'**

ישיבה מדעית טכנולוגית

